

INTERNITY

by SearchingTheMeaningOfLife
2020

INTERNITY

(Internet of Meanings)

Συλλογή 2020

By SearchingTheMeaningOfLife

PROLOGUE

Regardless of whether you approve it or not, technology came in between us. To join us or to divide us. We decide on how to use it.

IoP (Internet of People) connects people with people, with social media.

IoT (Internet of Things) connects people with things and things with things.

People and things are growing and it is definitely our business to organize them neatly.

What will be done with the precious but neglected meanings?

Before even discovering the writing, the man had realized that his charisma and difference from the other creatures was in mind, intellect and meaning. He secretly hid them in myths, stored them in the immortal(;) constellations and spread them with the art of memory to the next generations until they were recorded in stones, papyrus, papers and digital media ...

They knew that the **meanings are the only way to evolve our species**.

We are searching for the hidden meanings in the arts: books, cinema, plays, paintings, poetry and more, and since 2011 we have started publishing them publicly on the Internet, specifically **SearchingTheMeaningOfLife.wordpress.com** and other related websites. First ourselves, let us have a point of reference and review, and then whoever, other active seeker, is interested.

All this research, of course, through perception, has led to ideas and thoughts for new meanings. Somewhat like this began the creation of verses, since the arts never ceased to be the best hiding place. By living in the meanings man is constantly evolving. If he wishes to become more widely understood, art is the medium. From art begins and in the art ends the search and the transmission of meanings.

We stopped storing in stars, stones and papyrus. Also books are converted into ebook and the internet is the fastest media transmission of the era ...

Internity (Internet of Meanings)... Come to organize with ebooks, apps, websites and all available ways, knowledge of the past, of nowadays and of the future. **To connect man with the meanings. The meanings with the meanings.**

The most appropriate language for the substance is Greek. It is the only active primordial language that attributes every function of the ever-evolving brain. Its dictionary is constantly being recreated and growing up, with new words that show their significance on their own. Greek language is philosophy, conscious or unconscious, and only her speech. In every attempt to translate it, valuable elements of meaning are lost, but the effort is also worthwhile, for what remains.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ανεξάρτητα με το αν το εγκρίνετε ή όχι, η τεχνολογία μπήκε ανάμεσά μας. Για να μας ενώσει ή για να μας χωρίσει. Εμείς το αποφασίζουμε με τον τρόπο χρήσης της.

Με το **IoP** (Internet of People) συνδέονται οι άνθρωποι με ανθρώπους, με τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Με το **IoT** (Internet of Things) συνδέονται οι άνθρωποι με τα πράγματα και τα πράγματα με τα πράγματα.

Οι άνθρωποι και τα πράγματα όλο και αυξάνονται και σίγουρα μας αφορά το να τα οργανώσουμε τακτοποιημένα.

Τί θα γίνει όμως με τα πολύτιμα αλλά παραμελημένα νοήματα;

Πριν ακόμα ανακαλύψει την γραφή ο άνθρωπος είχε καταλάβει ότι το χάρισμα και η διαφορά του από τα άλλα πλάσματα βρισκόταν στο νου, τη νόηση και τα νοήματα. Τα έκρυψε μέσα σε μύθους έντεχνα, τα αποθήκευσε στους αθάνατους (;) αστερισμούς και τα διέδωσε με την τέχνη της μνήμης στις επόμενες γενιές, ωστόσο καταγραφηθούν σε πέτρες, πάπυρους, χαρτιά και ψηφιακά μέσα...

Εκείνοι ήξεραν ότι **στα νοήματα βρίσκεται ο μόνος τρόπος να εξελιχθεί το είδος μας.**

Ψάχνουμε τα κρυμμένα νοήματα μέσα στις τέχνες: βιβλία, κινηματογράφο, θεατρικά έργα, πίνακες ζωγραφικής, ποίηση και πολλά άλλα και από το 2011 ξεκινήσαμε να τα καταγράφουμε δημόσια στο διαδίκτυο και συγκεκριμένα στο **SearchingTheMeaningOfLife.wordpress.com** και σε άλλες σχετικές ιστοσελίδες. Πρώτα για να έχουμε εμείς ένα σημείο αναφοράς και ανασκόπησης και στη συνέχεια όποιος άλλος ενεργός αναζητητής ενδιαφέρεται.

Όλη αυτή η έρευνα βέβαια, μέσω της αντίληψης, οδήγησε σε ιδέες και σκέψεις για νέα νοήματα. Κάπως έτσι ξεκίνησε και η δημιουργία στίχων, μιας και οι τέχνες δεν έπαψαν ποτέ να αποτελούν την καλύτερη κρυψώνα. Ζώντας μέσα στα νοήματα ο άνθρωπος είναι συνεχώς εξελισσόμενος. Αν θέλει να γίνει ευρύτερα κατανοητός η **τέχνη** είναι το μέσο. Από την τέχνη ξεκινά και στην τέχνη καταλήγει η αναζήτηση και η μετάδοση νοημάτων.

Σταματήσαμε να αποθηκεύουμε σε αστέρια, σε πέτρες και παπύρους. Επίσης τα βιβλία μετατρέπονται σε ebook και το διαδίκτυο είναι το ταχύτερο μέσο μετάδοσης της εποχής...

Internity (Internet of Meanings)... Ελάτε να οργανώσουμε με ebooks, apps, websites και όλους τους διαθέσιμους τρόπους, την γνώση του παρελθόντος, του τώρα και του μέλλοντος. **Να συνδέσουμε τον άνθρωπο με τα νοήματα. Τα νοήματα με τα νοήματα.**

Η καταλληλότερη γλώσσα απόδοσης ουσίας είναι η ελληνική. Είναι η μόνη ενεργή αρχέγονη γλώσσα που αποδίδει κάθε λειτουργία του συνεχώς εξελισσόμενου εγκεφάλου. Το λεξικό της συνεχώς αναδημιουργείται και μεγαλώνει, με νέες λέξεις που δείχνουν τη σημασία τους από μόνες τους. Αποτελεί φιλοσοφία, συνειδητή ή ασυνείδητη, και μόνο η ομιλία της. Σε κάθε προσπάθεια μετάφρασής της χάνονται πολύτιμα στοιχεία νοήματος αλλά αξίζει η προσπάθεια και για αυτά που απομένουν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

κλεψύδρα

- {Φυγή της φυγής}
- {Άρωμα Αγάπης}
- {Παρατηρώ Ζωή στους αρμούς}
- {Έλα στο ναό της Αγάπης}
- {Όλοι Έλληνες}
- {Σπασμένο γυαλί}
- {Τέχνης Δημιουργία}
- {Αντάξιοι Εραστές}
- {Φώς Αγάπης}
- {Όνειρα Ολόκληρα}
- {Συγγνώμη ή Σιωπή}
- {Προετοιμάσου}
- {Ξεκίνα}
- {Μαζί φως}
- {Χωρίς βαρκάδα}
- {Η ψείρα}
- {Γεροί απόγονοι}
- {Μάταιη Πάλη}
- {Αναπροσανατολισμοί}
- {Δες ψηλά}
- {Πολικός αστέρας}
- {Πνευματικά Δικαιώματα}
- {Ακατάληπτη ευτυχία}
- {Καλύτερη η απόσταση}
- {Μαρτύριο η ζωή στον κήπο}
- {Γεννάς Εαυτούς}
- {Γητευτής νους}
- {Γυρεύοντας Οδυσσέα}
- {Αντίο θλίψη... Καλημέρα αγάπη}
- {Άτιτλο}
- {Ακόμα λείπει}
- {Μάτια Παράθυρα}
- {Μουσική ελπίδα}
- {Αστρικό μωρό}
- {Χωρίς οίκτο}
- {Πότε τα νεόκτιστα;}
- {Ο αστρο Άνθρωπος}
- {Εγκληματικό Ραντεβού}
- {Δακρυσμένες Μήτρες}
- {Ταραχή}
- {Χαιρέτα τον ξένο}
- {Ένα ρόδο στον καθένα}
- {Άπειρο νόημα}

{Αρχοντικό ονειροδρόμειο}
{Σε θαλπωρή}
{Εξιλέωση}
{Με μάτια κλειστά}
{Ανακούφιση}
{Θύμα του μέλλοντος}

ονειροπαγίδα

{Είσαι}
{Κουτί συμφορών}
{Θάνατος όπως Άνοιξη}
{Πεθαίνεις για Αγάπη}
{Σε ανθοδοχείο}
{Αγάπης θησαυρός}
{Ιδιοκτησιακό Καθεστώς}
{Αφόρετο θρίλερ}
{Ούτε ένας}
{Φίλοι Απείρου}
{Μοναξιά}
{Θερμή Ψυχής Ομορφιά}
{Κρίση οικονομική?}
{Απρόσωπη παγίδα}
{Βασική προϋπόθεση}
{Υπεύθυνος σαφήνειας κόσμου}
{Αγάπης συναίσθημα}
{Πρόσωπο ποίησης}
{Τόπος Αιτίας Άρνησης}
{Καλλιτέχνης}
{Αντιλεγόμενο}
{Τροπικό κλίμα}
{Όνειρο πραγματικό}
{Το διαμάντι}
{Ευχαριστώ Ζωή!}
{Χαρτογραφημένοι λαβύρινθοι}
{αστυ παρά νομος}
{Ομολογία τέχνης}
{Ανόητοι και Ακατανόητοι}
{Μούστος ψυχής}
{Φεγγάρι}
{Για τα όνειρα}
{Με τη Δύναμη των άστρων}
{Ταράξεις Θεό}
{Υπεύθυνος κανείς;}
{Κόβω το κάπνισμα}
{Ζωηρή Ζωή}
{Καρδιά αγκινάρα}

{Πλήξης λύση}
{Εικονικά φιλιά στα παιδιά}
{Προς την Αγάπη}
{Ο Καλλιτέχνης}
{Καμιά αγάπη}
{Το πουλί και το ρόδο}
{Πέτα το καπέλο}
{Καρφίτσες}

αουνείδητα

(36 άτιτλες δημιουργίες)

“Ό,τι είναι για τα άστρα οι μύθοι
Είναι τα όνειρα για τον άνθρωπο
Καλά κρυμμένες αιώνιες Αλήθειες”

κλεψύδρα

{Φυγή της φυγής}

Έθεσα την ελπίδα στο αύριο
Κατάκτησα ανούσιο το σήμερα
Λιποτάκτησα στο αύριο
Νοστάλησα το χθες
Η νοσταλγία νίκησε
Τον πόθο για ελευθερία
Η φυγή της φυγής είναι η λύση
Η φυγή απ' τον εαυτό
Κατανοεί κάθε κόκκο
Της κλεψύδρας

[Περιεχόμενα](#)

{Άρωμα Αγάπης}

Μαζί με τα σύννεφα
η αγάπη σου έφυγε
με τις φευγαλέες ηδονές
και τους εφήμερους έρωτες
ψάχνεις καταφύγιο
για τον πόνο
που ο άνεμος ξανά σε παρέσυρε
Αν σταγόνα θλίψης δε στάξει
ο σπόρος της καρδιάς
με άρωμα το σύμπαν
πώς να μοσχοβολήσει;
Τα πέταλα της Αγάπης
στον Ήλιο πως να δείξει;
Σε σπηλιάς καταφύγιο σκοτεινό
από μαρασμό θα καταλήξει.

[Περιεχόμενα](#)

{Παρατηρώ Ζωή στους αρμούς}

Εκεί που το μπλε της θάλασσας ενώνεται με το μπλε της άμμου
Εκεί που το πράσινο δάσος συναντά το γαλάζιο τ' ουρανού
Εκεί που το λευκό χιόνι τελειώνει κι αρχίζει το γκριζωπό βουνό
Εκεί που το κατάρτι σχίζει το σύννεφο
Εκεί που η λαλιά ανατρέπει τη σιωπή
Εκεί που η μοσχοβολιά της φύσης καλύπτει τον αέρα
Εκεί συναντώ την Αλήθεια
Εκεί συναντώ τη Ζωή
Στη διεύρυνση και την υποχώρηση των αρμών
Παρατηρείς και γράφεις στο τετραδιάκι σου
Το ρυθμό της καρδιάς να χορεύει
Άφοβα γιατί Αγαπάς

[Περιεχόμενα](#)

{Έλα στο ναό της Αγάπης}

Εισήλθα στο μικρό ναό
Προσκύνησα τις εικόνες
Προσευχήθηκα στο Ιερό
Μετάλαβα σώμα και αίμα
Ανέβηκα στη σκεπή
Αγκάλιασα το σταυρό
Άγγιξα με δάκρυα τον ουρανό
Και έκρουσα την καμπάνα
Να εισέλθετε όλοι
Στο μεγάλο ναό της αιώνιας Καρδιάς
Μα προτιμήσατε το μαρασμό
Σε βολικό καταφύγιο

[Περιεχόμενα](#)

{Όλοι Έλληνες}

Όταν καθαρίζει ο ουρανός από φύλλα
και ο νους από σκέψεις
Αρχίζουν να μιλούνε τα αστέρια
για την Ελληνική καταγωγή όλων
Αυτή γέμισε ουλές, ρυτίδες και σημάδια
το πρόσωπο της χώρας
Με τη βαριά ιστορία που κρύβουν τα κλαδιά
της βελανιδιάς, της ελιάς, του αμπελιού
Την ανάγκη για προφητείες και ελπίδα
από τα φύλλα της δάφνης
Για ομορφιά από αντανάκλασεις του Ήλιου
στο καθρέφτισμα των άστρων,
στην ουράνια γαλήνη

[Περιεχόμενα](#)

{Σπασμένο γυαλί}

Καρδιά ευαίσθητη. Σε άλλους δυνατή!
Αγνή και διάφανη. Σε όλα αληθινή!
Την ποδοπάτησαν. Το 'σπασαν το γυαλί.
Εγώ τους άφησα. Η ευθύνη ολική!

Νόμισα μόνα τους τα μάτια θα μιλήσουν
Άφησα εύκολα τα πάντα να κυλήσουν
Πίστεψα θαύματα θα γίνουν να τα λύσουν
Τα χρόνια πέρασαν. Δε λένε να γυρίσουν!

Το σώμα πάγωσε στην τόση υποκρισία
Σαν το ελάφι που απ' τα φώτα έχει σαστίσει
Ποιός θα το σώσει; Τώρα έχει παραλύσει
Έρχεται η ρόδα. Φωνάζω να σταματήσει

Μόνο η θέληση το σπρώχνει για να ζήσει
Ποιό είναι και από πού έχει ξεκινήσει
Για που κίνησε και ποιον να συναντήσει
Ζωή ή θάνατο; Τώρα ν'αποφασίσει.

[Εμπνευσμένο από το θεατρικό "Το σπασμένο γυαλί" του Άρθουρ Μίλερ]

[Περιεχόμενα](#)

{Τέχνης Δημιουργία}

Πώς φυλάκισες τη φύση σε μια πένα;
Στα πινέλα του ζωγράφου θα τη βρεις;
Πόσους ήχους να χωρέσεις στη χορδή;
Είναι κόσμημα ο κόσμος Ομορφιάς.
Ναός είναι! Μα του θόλου τα αστέρια μη μετράς...
Λαμπάδα ο Ήλιος. Στην καρδιά να τον κρατάς.
Συμπαραστάτες εκεί έξω: Κλαδιά, πουλιά
Σχήματα, χρώματα, αρώματα σε αισθήσεις σεβαστά
Με τέχνη όρισε μια νέα Δημιουργία
Μικρό κομμάτι να οξύνει φαντασία
Να πλάθει όνειρα στις νόησης τα' αρχεία
Νέα Φύση με της Τέχνης τα εργαλεία
Νερό στη χούφτα που το έκανες ποτάμι
Με λίγο φως την πλάση έχεις γλυκάνει
Με τρία χρώματα ζωγράφισες λιμάνι
Άκου τον ψίθυρο... Λυγμός που τραγουδάει!

[Περιεχόμενα](#)

{Αντάξιοι Εραστές}

Θα μπορούσα να ελευθερώσω
Τον ευάλωτο εαυτό
Στα χέρια θαυμαστών
Αλλά τότε
Θα γινόμουν μια εύκολη περίπτωση
Χήρας
Σαν αυτές που αρέσουν
Μόνο σε υποκριτές παντρεμένους
Προτιμώ να επιλέγει
Η καρδιά
Ανάμεσα στην αντάξια
Ποικιλία θαυμαστών
Της Αλήθειας

[Περιεχόμενα](#)

{Φώς Αγάπης}

Ένωσα τα χείλη σε φιλή και με φίλησες
Βάδισα στη βροχή δίχως ομπρέλες προστασίας
Ψηλάφισα και τα σκοτεινά σημεία. Εντόπισα τα τείχη.
Στα υγρά βάθη ανακάλυψα το κλειδί της φυλακής
Μεταφέρομαι εκτός σε στιγμές ανάγκης
Και όλο τα όρια επεκτείνω μέχρι να τα σπάσω
Με θεσμούς κατά της ασχήμιας και υπέρ της ομορφιάς
Κατά της αδικίας που εδραίωναν τα ψέματα
Των προνομιούχων για να διατηρήσουν προνόμια
Και φίμωσαν τις κραυγές των "γιατί;"
Των βάνουσα καταπατημένων ανθρώπινων ψυχών
Με το κλειδί της Αγάπης πλέον ακούω
Τις βουβές κραυγές που δειλά τρεμοσβήνουν
Τις δυνατές φωνές που με αγώνα κρατήθηκαν
Και γίνομαι φαναράκι, να σώσω το Φώς, την Ανάσταση

[Περιεχόμενα](#)

{Όνειρα Ολόκληρα}

Καίω τα όνειρα που άφησα μισά
Τσιγάρο ατέλειωτο τον πόνο δεν σκορπά
Παιδί φιλόδοξο... μου κόψαν τα φτερά
Γονιού νευρώσεις που το τέλειο ζητά
(Κι ανολοκλήρωτη όλο μένει η χαρά)
Μίσος χαράκωσε όποιον χαμογελά
Όποιον στο δρόμο μου κουνάει τα φτερά
Δένω γερά με αλυσίδες και σχοινιά
Και κάπως έτσι όλο φθίνει η γενιά
Εσύ πώς μπόρεσες και λύθηκες φονιά;
Το σχέδιο χάλασες κι ο φθόνος με τρυπά
Έγινες τέχνης εσύ δημιουργός
Ενώ θα ήσουν της φούστας μου ο γιός
Στα μάτια δίστασα να είμαι ημιτελής
Όσπου το άριστο στο τέλος να φανεί
Όλα τα βλέμματα είναι για μένανε εχθροί
Όνειρα Ολόκληρα να έχεις στη ζωή!

[Εμπνευσμένο από την ταινία "Λάρα" του είδαμε στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης το 2019, σε σενάριο Blaž Kutin και σκηνοθεσία Jan-Ole Gerster]

Περιεχόμενα

{Συγγνώμη ή Σιωπή}

Τί να την κάνω την συγγνώμη; Έχεις γνώμη;
Πέρασαν χρόνοι! Επιβίωσα απ' τον πόνο
Έχω αλλάξει και είσαι άλλος από τότε
Ξένος κι αδιάφορος είσαι στο τώρα

Άξια στην ώρα της... της λέξης η ουσία
Στη σχέση θα 'δινε μια νέα σημασία
Μα η "σιωπή" διατάσσει αντίθετη πορεία
Δυο μοναξιές βρίσκουν σε άλλα ευτυχία
Πότε νοιάστηκες να μην κάνεις κακό;
Τότε ή τώρα; Κάνε λογαριασμό.
Κι ας είσαι μες στη σκέψη σου πιστός
Άλλον πρόδωσες σ' άλλον ζητάς "συγγνώμη"

[Περιεχόμενα](#)

{Προετοιμάσου}

Προετοιμάσου
Στου κατακλυσμού τη μέρα
Ένα με τη ροή να 'σαι
Στο κατάστρωμα της κιβωτού
Στη νηνεμία να κοιμάσαι
Στου άφιλτρου κόσμου την πνοή
Φίλτρο λύτρωσης να είσαι
Ό,τι θαύμασες να το θυμάσαι
Στου σκότους τον τρόμο
Σπίθα φωτός
Ελπίδα θα 'ναι
Γίνε πλήρης
Οντότητα Αγάπης
Προετοιμάσου

[Περιεχόμενα](#)

{Ξεκίνα}

Έσμιξες με την οθόνη και αναθάρρησες
Πέφτοντας έσμιξες με το θάνατο και αναγεννήθηκες
Έζησες κάποτε και ξέρεις την οδό επανόδου

[Περιεχόμενα](#)

{Μαζί φως}

Ερωτεύτηκα
Τη θέλησή Σου
Για Φως
Λίγο μικρότερη να 'ταν
Και θα 'λλαζε
Η όψη του κόσμου

[Περιεχόμενα](#)

{Χωρίς βαρκάδα}

Ξέρεις κάτι;
Έπαψα να επιθυμώ
Βαρκάδα
Κι εκεί!
Παρείσακτα μάτια κι αυτιά
Οι νέες ικανότητές σου
Με φρίκαραν
Πουθενά μόνοι;
Πουθενά ελεύθεροι;
Σιγά μη νοήσεις το σφάλμα σου
Καρδιές μόνες ασφυκτιούν
Σε "πρέπει" άλλων
Μαραίνονται... Χάνονται...
Χωρίς βαρκάδα

[Περιεχόμενα](#)

{Η ψείρα}

Μια ψείρα είσαι, του χρυσομάλλη Ήλιου
Όπου σου πρέπει, έχεις αράξει σε φωλιά
Όσπου ο Ήλιος την χ αίτη να κουρέψει
Ή την τινάξει, να μαγέψει μια καρδιά

[Περιεχόμενα](#)

{Γεροί απόγονοι}

Κάθε που σκύβω να δω τις αδύναμες ρίζες
Δάκρυ τις ποτίζω μα ανώριμες παραμένουν
Ήλιο συνθέτουν τα φύλλα
Λιπαίνουν τα κλαδιά, τα ερωτευμένα πουλιά
Βρέχουν το χώμα τα πονεμένα σύννεφα
Ανέλπιδες παραφυάδες τσακίζει ο άνεμος οργής
Δυναμώνουν στη γη τα νέα κλαδιά

[Περιεχόμενα](#)

{Μάταιη Πάλη}

Μάταιη πάλη
Με απουσίες
Χωρίς αγγίγματα
Χωρίς ακούσματα
Χωρίς βλέμματα
Χωρίς ανατριχίλα
Στο δέρμα
Στο στομάχι
Στην καρδιά
Χωρίς ανταπόκριση
Χωρίς μια στεναχώρια
Για να μπει σε χαρτί
Χωρίς επαφή
Με παρουσίες
Μάταιη πάλη

[Περιεχόμενα](#)

{Αναπροσανατολισμοί}

Νύφη χωρίς νιόνυφα όνειρα
Κι ακόμα νυμφευμένη με τέσσερις εποχές!
Με πολύχρωμες μελωδίες καφενέδων
Στεφανάκι στις ξανθές ανταύγειες
Έρανε τα χαμομήλια της ο ήλιος
Λάμψη καρδιάς
Να καθρεφτίζεται στα μάτια
Έπλυναν, στράγγιξαν ματωμένα μυστικά
Λευκά ανεμίζουν στα σχοινιά
Παρέσυραν κάθε εντόσθιο
Ξεπερασμένοι έρωτες
Θα θηλάσουν πλέον
Στήθος αληθινής μητέρας

[Περιεχόμενα](#)

{Δες ψηλά}

Δες ψηλά
Τα σύννεφα διαλύονται
Πώς να ονειρευτείς
Νέα αρχή
Με 'μένα μακριά σου;
Όπως και να 'χει
Βελτιώθηκε η ορατότητα
Ξεκίνα!
Είμαι εδώ
Να νοιάζομαι, να κατανοώ
Τα φαντάσματα ν' αγκαλιάζω
Τα δικά σου, τα δικά μου...
Αλλάζουμε, μεταμορφωνόμαστε
Σε πρόσωπα
Αυτόνομα, αυτάξια, ελεύθερα
Κι αν πάλι σύννεφα μυριστείς
Μίλα!
Με τέσσερις και πλέον φτερούγες
Δες ψηλά
Τα σύννεφα πώς διαλύονται!
Με Αγάπη ψυχής.

[Περιεχόμενα](#)

{Πολικός αστέρας}

Μαμά είμαι της μάνας μου
Στο άστρο της πλανιέμαι
Στη θλίψη της τη θλίψη μου
Διώχνω για ν' αγαπιέμαι

Εκλείφθηκε η ρίζα της
Και πάλι δεν τ' αρνιέται
Στη βολική κατήφεια της
Μόνο καλά κρατιέται

Κάθε άστρο και μάνα μου
Συνέχεια να φωτίζω
Τον πολικό αστέρα μου
Εντός μου μη μαυρίζω

Στη λαίμαργη φαντασία σας
Μειώνω επιθυμία
Στο πάρε δώσε τ' ήλιου μας
Να φέρω ισορροπία

[Περιεχόμενα](#)

{Πνευματικά Δικαιώματα}

Καμία κτητικότητα
Ακόμα και την ψυχή
Θα την παραδώσω
Εκεί που τη δανείστηκα
Με πολλές επιπλέον πλευρές
Σχεδόν σφαιρική
Αφήνοντας πίσω
Πολλά παρακλάδια
Να εξελίξουν
Την επιθυμία Της

[Περιεχόμενα](#)

{Ακατάληπτη ευτυχία}

Αύριο θα πω
αν ζω ευτυχέστερα
τώρα από ποτέ

[Περιεχόμενα](#)

{Καλύτερη η απόσταση}

Γλυκύτερη η
μνήμη και η ελπίδα
από χαράς στιγμή

Περιεχόμενα

{Μαρτύριο η ζωή στον κήπο}

Αρουραίοι τσάκισαν τη ρίζα, κατασκευάζοντας σπίτι
Μέλισσες ρούφηξαν την προσοχή διψώντας για νέκταρ
Κάμπιες ροκάνισαν άνθη και φύλλα πεινώντας
Μυρμήγκια, κουνούπια, μύγες, σαλιγκάρια κακοποίησαν την ήδη πληγωμένη φλούδα
Σκουλήκια γεύτηκαν τους τροφαντούς καρπούς
Ακραία ζέστη και κρύο, φως και σκιά
Από θαύμα υπάρχει κορμός ακόμα
Μαρτύριο η ζωή στον κήπο
Μόνο ο κηπουρός νοιάζεται ως νοσοκόμος
Τελικά πιο αξιοθρήνητα τα νοσοκομεία από τα νεκροταφεία

[Περιεχόμενα](#)

{Γεννάς Εαυτούς}

Δρέπεις τους καρπούς
Των επιλογών σου
Από τις πολλαπλές αντιλήψεις
Της στιγμής
Ταυτόχρονα παντού
Απροσδόκητες σοφές εμπειρίες
Τα λάθη σε δίδαξαν
Προς την αίγλη
Εσύ γέννησες
Τους επόμενους εαυτούς
Χωρίς σκοπό
Μόνο με συμπτώσεις

[Περιεχόμενα](#)

{Γητευτής νους}

Εν μέσω συμφωνικής τζιτζικιών
Σταμάτησε ο νους
Σαν αράχνη
Έκανε στάση
Γλιστρώντας στον ιστό
Κατοπτρίστηκε
Στις πλευρές του διαμαντιού
Για να θυμηθεί
Την Ομορφότερη οπτική του
Διαφορετική απ' του καθρέφτη
Γιατί να αφήσει
Την ελευθερία που έχει
Για την ελευθερία που του παραχωρείς;
Γιατί να αφεθεί τεμπέλικα στην τύχη
Ενός κάλπικου νομίσματος;

[Περιεχόμενα](#)

{Γυρεύοντας Οδυσσέα}

Καμία πώληση
Καμία αντιπαροχή
Καμία κατάθεση
Κανένας τόκος φθοράς
Για ίδια απόλαυση
Για τέρψη αισθήσεων
Μια υπεραξία
Στην ολική Ομορφιά
Αυτό το "κάτι"
Το πολύ παραπάνω
Απ'το τίποτα
Το ελάχιστο παρακάτω
Απ' το "πολύ"
Χωρίς επιτηδευμένη πρόκληση
Προκάλεσε:
Ενοχικά όνειρα στον Ύπνο
Φαντασίες επικίνδυνες την Ημέρα
Τάσεις δολοφονίας δειλών
Καρτέρια θαυμασμού σε σκιερές γωνίες
Σφουρίγματα, ευφρολογίες, χαιρετισμούς θαρραλέων
Ποιός άγριος και ποιός άγιος;
Ωσότου συμπέσει το πρώτο φιλί
Με το πρώτο ποίημα
Πλέω με ανοιχτά πανιά
Και σηκωμένες άγκυρες
Ντυμένη τη σάρκα της νιότης
Ωσότου να αλλάξω τον κόσμο
Ωσότου δω τα λάγνα μάτια
Να γίνονται αγνά
Και συμπλεύσω με τον Οδυσσέα
Σταματώντας το χρόνο

[Περιεχόμενα](#)

{Αντίο θλίψη... Καλημέρα αγάπη}

Έλα στο δρομάκι με τις ελιές. Να περπατήσεις πλάι.
Όλοι χωράμε! Κοίτα! Δες! Έχει η πορεία χάρη!
Έλα ν'ακούσουμε πουλιά. Χωρίς χρόνο και σκέψη.
Έλα να νιώσεις τα φιλιά, στου κύματος την πλέξη.
Άλλη εγώ, άλλος εσύ (;)... Όλοι μαζί αριστείο.
"Πρέπει" και "θέλω" μακριά, στη θλίψη λέμε "αντίο"

[Περιεχόμενα](#)

{Αιτιλο}

Είσαι στο κέντρο του αυγού
Πολύτιμη ενέργεια εκτονωμένη
Σε έπλασαν με περίσσεια θερμη
Από Αγάπη ωριμάζεις κι ομορφαίνεις
Σπας το τσόφλι για να βλέπεις
Πολλά κέντρα πως υπάρχουν
Ένα ήσounα κι εσύ
Με γνώση άγνοιας στη σοφία σπέρνεις
Δράσε κι η ενέργεια αυγαταίνει
Δώσε αγάπη κι Αγάπη θα βρεις
Ρίζα στο άπειρο τη θρέφει
Στερεύει μόνο αν δε ζεις

[Περιεχόμενα](#)

{Ακόμα λείπει}

Ένα ζήτησα
Και αυτό λείπει
Όταν το απέκτησα
Ήθελα το ελάχιστο
Και τιμωρήθηκα με το πολύ
Από εσένα
Που χελώνα δεν τάισες
Αλλά κελαηδάς ποιήματα
Καμιά σανίδα σωτηρίας
Απ' τον κυκλώνα
Του Δεν και του Αδύνατου
Ακόμα κολυμπώ κόντρα
Με χαρά ανέμου
Άραγε σου δάνεισαν όνειρα
Με εγγυητή μια ελπίδα;
Λέξη δε βγαίνει
Υπερασπίζομαι
Την αξιοπρέπεια
Με σιωπή
Ακόμα λείπει

Περιεχόμενα

{Μάτια Παράθυρα}

Ο παφλασμός των κυμάτων σωπαίνει στα βράχια
Αλλά εσύ δεν τον ακούς
Ο ήλιος ματωμένος δύνει στον ορίζοντα
Αλλά εσύ δεν τον βλέπεις
Τα γιασεμιά μοσχοβολούν κάτω από το παράθυρο
Αλλά εσύ δεν τα μυρίζεις
Η απαλή γάτα λιάζει το τρίχωμα στο περβάζι
Αλλά εσύ δεν την αγγίζεις
Το ανοιχτό παράθυρο όλα τα αισθάνθηκε
Αλλά εσύ δεν πήγες στο παράθυρο
Άκου όσο έχεις αυτιά
Κοίτα όσο έχεις μάτια
Μύριζε όσο έχεις μύτη
Φίλα όσο έχεις χείλη

[Περιεχόμενα](#)

{Μουσική ελπίδα}

Δε σταμάτησα να ακούω μουσική
Ακούω μουσική
Και θα ακούω μουσική
Γιατί η μουσική θα υπάρχει
Σε όλες τις μορφές της ύπαρξης
Μιλάει ακατάπαυστα
Στην παιδική μοναξιά
Στη ναρκισσιστική εφηβεία
Στην πολυμήχανη νεότητα
Στην πολύβουη μέση ηλικία
Στη γαλήνη των γηρατειών
Όταν κλείνω το ράδιο
Επιστρέφουν τα πουλιά
Όταν σωπαίνουν τα πουλιά
Ξεκινούν τα τριζόνια
Όταν σωπαίνουν τα τριζόνια
Αρχίζουν οι κουκουβάγιες
Να έχει παρέα το φεγγάρι
Μιας και λιγότεψαν τα μάτια
Φυλακίστηκαν στα διαμερίσματα
Αποφεύγουν και το αχνό φως
Κύκλωσαν τους φόβους σαν κόρη
Όταν τα ανοίγουν πετάνε ξυράφια
Όταν τα κλείνουν γεμίζουν αίματα
Πληθαίνουν λίγο τον Αύγουστο
Μα ξεχνιούνται τον υπόλοιπο χρόνο
Καμιά συνάντηση παρηγοριά
Μόνο η μουσική μένει
Για μένα και για κάθε φεγγάρι
Η μόνη ελπίδα Χαράς

[Περιεχόμενα](#)

{Αστρικό μωρό}

Ξέρεις; Καμαρώνω για τα ασημένια μαλλιά. Χρυσίζουν στο φεγγαρόφως
Σε μια εποχή που τα κρύβουν όλοι
Χωρίς αυταπάτες σεβασμού
Σε μια εποχή που θεωρούν μαγκιά την αγένεια
Έρθαν στην ώρα τους! Στην μέση ηλικία
Σε μια εποχή που το οξυζενέ γκριζάρει και παιδιά
Δίχως απόπειρα βαφής: Κάθε άσπρη τρίχα και πίκρα
Κάθε πίκρα ακολούθησε και μια χαρά
Όλο το παιχνίδι δικό μου. Ηττήθηκα, νίκησα...
Έπαιξα!
Χωρίς αστρική σκόνη. Χωρίς μαύρες τρύπες
Παλεύω για κάθε όνειρο
Όλο και φθίνουν καθώς υλοποιούνται
Άχρηστη η ονειροπαγίδα
Με μάτια ανοιχτά ή κλειστά
Δεν έχασα το χαμόγελο μωρού

[Περιεχόμενα](#)

{Χωρίς οίκτο}

Αγαπώ το ρόδο
κι ας τρυπήθηκε από
ζηλιάρες κάμπιες

[Περιεχόμενα](#)

{Πότε τα νεόκτιστα;}

Κληρονομική και διατηρητέα η σοβαρότητα
Έβαλες το χαμόγελο στη ναφθαλίνη
και αμέλησες να αλλάξεις εποχή
Καμία ευτυχία!

[Περιεχόμενα](#)

{Ο αστρο Άνθρωπος}

Ηλιακή μου καταιγίδα
Ενέργεια αέρια ρευστή
Ύλη, αντιύλη αγκαλιαστήκαν
Αυτόφωτη φωτός πηγή

Φυσάω δυνατό αέρα
Σκόνη παλιά ν'αφανιστεί
Σκορπάω όλες τις φοβίες
Φως με σκιά ν'αγαπηθεί

Ακαταμάχητη η έλξη
Είναι βελόνα μαγνητική
Το τόξο του Έρωτα στοχεύει
Έχει τον πόλο του ξαναβρεί

[Περιεχόμενα](#)

{Εγκληματικό Ραντεβού}

Ξενύχτησα να μετρώ
Τις στάλες της βροχής
Άπειρες σταγόνες
Σε τετελεσμένο χρόνο
Ακόμα τις μετρώ
Και στο ραντεβού
Της μνήμης με το αύριο
Χάνω το τώρα

[Περιεχόμενα](#)

{Δακρυσμένες Μήτρες}

Οι μήτρες της σκέψης σου άκαμπτες
λάγνες εικόνες νοσηρής φαντασίας
τεντωμένες χορδές ψυχής: Ζουρλομανδύας
Έξεις δέσαν τα χέρια πίσω: Καμία δημιουργία

Ούτε στάλα δάκρυ αποκλειστικό
Γρασάρει της χορδές κάθε ψυχής
Εύκαμπτες μήτρες γλυκιάς αρμονίας
Κακία ή οίκτος; Περιέργειας σιγή.

Οι Κανόνες της Φύσης αιώνια ίδιοι
Εφαρμόζονται σε μήτρες επιλογών
Άκαμπτες, εύκαμπτες ή συνεργασίας
Γελάει με τις σκέψεις σου ο Δημιουργός

[Περιεχόμενα](#)

{Ταραχή}

Χθες γύρισα και με κοίταξα
Αμφέβαλα για την ορθότητα
Του ονόματος που εκφώνησα
Αυτή τη φορά δε λάθεψα
Έχασα την εμπιστοσύνη στις λέξεις
Όταν παρατήρησα τις ασύμβατες πράξεις
Όλο και βυθίζομαι στη σιωπή
Πράγμα που ταραίζει τη συναναστροφή
Κανένα μπουκέτο δελεαστικό πια
Ελπίδα η αλλαγή κλεψύδρας

[Περιεχόμενα](#)

{Χαιρέτα τον ξένο}

Ο νέος μας χαιρέτησε προς άσπαστο μνήμα. Άδικα (;)
Ήταν νωρίς και δε νοιάστηκε. Εσύ έμεινες εκεί:
Στη φθορά του χρόνου, για χρόνια σάπιζες εσωτερικά.
Όσπου συνάντησες την άχρονη που φόρεσε
μαργαριτάρια οδύνης σου μαζί με πέπλο υπομονής
και χαμόγελο. Την ακολούθησες! Μέχρι το κύμα
να φτάσει στην ακτή, η καρδιά σου αποκάλυψε
την δεύτερή σου ύπαρξη. Την καλύτερη!
Έναν σπόρο που εκτείνει κλαδιά, ανθίζει και καρπίζει.
Ατέρμονα μέσα στους αιώνες για όλους μας.
Τον νέο εναπόθεσες σε αστερισμό και τον ονομάτισες.
Εκεί βρήκες ασφαλή χώρο. Εδώ πουθενά ασφάλεια...
Μόνο οικειότητα. Για ανθρώπους και ζώα.
Κοίταξες πίσω και χαιρέτησες τον άλλο... Τον ξένο

[Περιεχόμενα](#)

{Ένα ρόδο στον καθένα}

Πέρα από τη σάρκα, αίμα και οστά
Η Ιδέα που Είμαι συνεχώς Σ'αναζητά
Δίχως αγίγματα, μελωδία ή οπτική
Σε νιώθω Υπέροχα στη στάλα της βροχής
Είσαι πατέρας! Είσαι μάνα! Είσαι γιός!
Όσα Αγάπησα στο βλέμμα Σου μετρώ
Λίγες Αλήθειες με τέχνης ψέματα θα πω
Και το ανέφικτο αν γράψω, ειν' εφικτό
Ό,τι φοβάσαι να εκτινάξω στο λεπτό
Για μιαν ελπίδα να αποκτήσουμε σκοπό
Φόβος θανάτου μας στερεί ελευθερία
Πονά το σώμα και παθαίνεις υστερία
Επανάσταση σ'άδικους τρόμους ξεκινώ
Στροβιλίζομαι στις πνοής Σου το χορό
Κόκκινο ρόδο η καρδιά Σου ευωδιαστό

[Εμπνευσμένο από την ταινία "V for Vendetta"]

[Περιεχόμενα](#)

{Άπειρο νόημα}

Κάθε που ερευνώ τα αίτια
Προσθέτω άλλο ένα
Κάθε που γυρεύω τους σκοπούς
Προσθέτω άλλον ένα
Η φύση υπερβαίνει
Τις δυνατότητες της ανθρώπινης κατανόησης
Δίχως τελικό σκοπό
Κανένα αληθινό νόημα
"Το νόημα υπάρχει δυνάμει...
Ενεργεία νόημα δεν μπορεί να υπάρξει"
Αν και πεπερασμένοι οι κόκκοι
Ως το άπειρο η κλεψύδρα γυρνά(;)

[Ο Αριστοτέλης ο Σταγειρήτης είπε: "Το άπειρο υπάρχει δυνάμει... Ενεργεία άπειρο δεν μπορεί να υπάρξει"]

[Περιεχόμενα](#)

{Αρχοντικό ονειροδρόμιο}

Στο σκοτάδι ψηλαφώ το μπρούτζινο χέρι
Χωρίς να το κρούσω (Να μην ενοχλώ)
Αναζητώ τον σκουριασμένο μάνταλο
Ανοίγω την ξύλινη πόρτα της αυλής
Εισρέει η μοσχοβολιά των λουλουδιών
Και των δέντρων στα ρουθούνια
Προσέχω μην πατήσω τις χελώνες
Ώσπου να φτάσω να αγκαλιάσω τους κορμούς
Του λωτού, της φουντουκιάς και της κερασιάς
Ανεβαίνω τα σιδερένια σκαλιά ελαφροπατώντας
Ανοίγω την είσοδο και μπαίνω στο σαλόνι
Με την μισοκαμένη σκεπή π'αναδεικνύει τ'άστρα
(Επίδοξοι κατακτητές την έκαψαν κάποτε για να ζεσταθούν)
Από τους τοίχους με κοιτούν γαλήνια τα πορτρέτα προγόνων
Έπιπλα και μιμιπελό, όλα στη θέση τους σκονισμένα
Κανένας νεκρός στο πάτωμα ή στο κρεβάτι
Μυρωδιά καφέ αναδύει η κουζίνα και θερμαίνει την καρδιά
Τα χνώτα των ζωντανών απουσιάζουν από τον κάτω όροφο
Σιωπή γύρω, με εξαίρεση την κραυγή της κουκουβάγιας
Ίδια η θέα από το παράθυρο.
Λείπουν οι πλανόδιοι, τα παιδιά και οι αρκουδιάρηδες
Σκαρφαλώνω και πηδώ στον πάνω δρόμο του ονείρου

[Περιεχόμενα](#)

{Σε θαλπωρή}

Σε προφύλαξα
στο θερμότερο χτύπο
της καρδιάς
Ούτε όταν κενωθεί η κλεψύδρα
από κόκκους
Δε θα κρυώσεις

[Περιεχόμενα](#)

{Εξιλέωση}

- 11 Πυροβολισμός αφέτη
  - 4 Ο τελευταίος Σου χτύπος
  - 5 Ήλιε ανεξιλέωτε
  - 5 Η τροχιά ξεκίνησε
  - 5 Γύρω απ' το ζενίθ Σου
  - 9 Πιστός δορυφόρος
  - 1 Αειφανής κόκκος
  - 8 Ουράνιας κλεψύδρας
  - 9 Ως την εξιλέωση
  - 7 Των θυμάτων θυμού
  - 13 Από Ανατολή σε Δύση
  - 5 Ξέφτισμα ηθικών πόνων
- ;

Περιεχόμενα

{Με μάτια κλειστά}

Το μέλλον πάνω
Η ιστορία κάτω
Κόκκοι πέφτουν, έπεσαν, θα πέσουν
Χρόνοι ρημάτων διευθετούν
Το μονοθέσιο ιδιωτικό κόσμο
Με τον εγκέφαλο σε παύση
Στο ρυθμό μελωδίας της κοινωνίας
Κι όταν οι φόβοι αυξηθούν
Επιβιώνουν οι άτρωτοι πια ψυχοπαθείς
Οι διαισθητικοί τυφλοί
Που μπορούν με μάτια κλειστά να πλοηγηθούν
Για να γυρίσει η κλεψύδρα
Για όσους τη λύση στο αίνιγμα αγνοούν
Ελάχιστοι οι υγιείς με μάτια ανοιχτά
Θέτουν αινίγματα

[Περιεχόμενα](#)

{Ανακούφιση}

Με δέσατε σε βάθρο
Σαν τα αρχαία αγάλματα
Προστάτιδα των τέκνων
Της αιώνιας ζωής
Να περιγράψω για σας
Αυξήσατε τους φυσικούς πόνους
Οι ηθικοί είναι όλοι δικοί μου
Και στο έσχατο γύρισμα της κλεψύδρας
Ανακουφίζομαι

[Περιεχόμενα](#)

{Θύμα του μέλλοντος}

Γυρνώ, ξαναγυρνώ την κλεψύδρα
Στον κόμπο της αρνούμαι να σταθώ
Ώσπου να ξεσφηνώσει απ'τα ανέφικτα
Απατηλά όνειρα, θα ελπίζω το αδιανόητο
Κι ας είναι το επόμενο βιβλίο έσχατο
Κι εγώ θύμα του μέλλοντός μου

[Περιεχόμενα](#)

ονειροπαγίδα

{Είσαι}

Σ' αυτό το ασανσέρ να μπαίνεις μόνος
Έχει για σένα μονάχα ένα κουμπί
Αυτό της έναρξης. Τα υπόλοιπα τα ξέρει
Διαβάζει κίνηση σε σώμα και ψυχή
Σε πάει εκεί που επιθυμεί τ' αστέρι
Δεν είσαι εσύ γιατρός ή νοσοκόμα
Είσαι απ' όλα και όλα πάλι αλλιώς

[Περιεχόμενα](#)

{Κουτί συμφυρών}

Ένα βήμα προς τα πάνω
Στη δική Σου κορυφή
Είναι η σκάλα Σου μεγάλη
Ποιος ο λόγος να φθονείς;

Για Αδάμ, για Προμυθέα
Μάζεψες όλη την οργή!
Στης Πανδώρας το κουτί...
Η επανάσταση ενοχλεί;

Είναι η έπαρση μεγάλη;
Είναι άτιμη η τροπή;
Είναι η γνώση η μισή;
Κινδυνεύω από εμένα...

Και ανοίγεις το κουτί.

[Περιεχόμενα](#)

{Θάνατος όπως Άνοιξη}

Λάμπεις άστρων
χρόνια ξεψυχισμένων
Οι σπινθήρες στα μάτια
όταν συναντηθούν
Στον ασώματο κόσμο
Μόνο για τότε ελπίζουν

Η Άνοιξη Σε φέρνει
Για όσο μια πεταλούδα
κάθεται σε λουλούδι
Και η καληνύχτα
Ξάφνου
Το πιο σημαντικό στον κόσμο

Ως τότε
Το πάτημα στη γη ελαφρό
Της καρδιάς το χρώμα πορφυρό
Εντός πεταρίζουν χελιδόνια
Και όλα ευωδιάζουν
Από Εσένα

[Περιεχόμενα](#)

{Πεθαίνεις για Αγάπη}

Όλα τα όμορφα αισθάνομαι εντός σας
αυτά που κρύβουν και από εσάς τα σκοτεινά
Με ρόλους φύσης μπαίνετε στα όνειρά μου
κι είναι τα όνειρα με όλους σας κοινά
Στα μάτια βλέπετε την επιείκεια
κι ακατανόητη σας μοιάζει ειλικρινά
Σώματα μάθατε να γεύεστε για λίγο
κι εδώ η ψυχή σας ερωτοτροπεί
Ψυχή και σώμα
Τα πυροδοτεί!

[Περιεχόμενα](#)

{Σε ανθοδοχείο}

Το μίσχο μου πριν κόψει η ελπίδα
το άνθος γέλαγε σαν μικρό παιδί
Ζωγράφιζα τον ουρανό με πένα
στα μάτια έμενε η φλόγα ζωντανή

Τώρα ταξίδια κάνω μόνο σε μια γυάλα
με επιείκεια σε όλα χαμογελώ
Όνειρα που έκανα κοιτώ σε μάτια άλλα
μέσα από γράμματα μαθαίνω(;) πια να ζω

Τις νύχτες με φαντάζομαι με ρίζες
τη γη να ενώνω με τον ουρανό
Με λέξεις υψώνω τη ματιά μου
Τη γη ποτίζω με βροχής νερό

[Περιεχόμενα](#)

{Αγάπης Θησαυρός}

Κλείνω τα βλέφαρα. Λεπταίνω όλα τα πέπλα
Μπαίνω σε κόσμους αιώνια ιδανικούς
Εκεί που όλοι οι χρόνοι γίνονται ένα
Και η καρδιά χτυπά με μαγικούς παλμούς

Γίνομαι το άβαταρ που θες να συναντήσεις
Γίνεσαι η ύπαρξη η συναισθηματική
Όποιον εχθρό κι αν αντιμετωπίσεις
Θα εκτιναχθεί από τη δική μου τη βολή

Το μέσα βγάζει τεθλασμούς πυρακτωμένους
Χτυπά κατάστηθα όσους σε απειλούν
Όσπου ν' ανοίξουν τα μάτια απ' τον ύπνο
Και στα φτερά μας, όλα τα όνειρα αγκαλιαστούν

Τα όνειρα, σκέψεις πιο γρήγορες απ' τα φώτα
Την νύχτα ζούνε στον άχρονο ρυθμό
Καρδιές ενώνουνε να αντέχουνε τη μέρα
Εκπέμπουν έναν, τεράστιας δύναμης σπαραγμό

[Περιεχόμενα](#)

{Ιδιοκτησιακό Καθεστώς}

Ιδιοκτήτης

Συλλέκτης

Σύζυγος

Καταναλωτής

Εραστής δεσμών

Λάτρης κτήσεων

Υπάκουος φυλακισμένος

Καταργεί ελευθερίες

Κοπανάει γλάρους

Κρατώντας απ'το φτερό

Σαπίζει το σώμα

Με της ψυχής

Τον υγρό λυγμό

Κανένα φάρο δεν ανάβει

Κανενός πλοίου

Ικανός οδηγός

[Περιεχόμενα](#)

{Αφόρετο Θρίλερ}

Με απομονώσατε

Όπως τα ηωσινόφυλα διώχνουν τα μικρόβια

Απ' την ιονόσφαιρα

Με βάλατε στη μέση και με βομβαρδίσατε με ερωτήσεις και πληροφορίες

Καμία ερώτηση δεν κατάλαβα πλήρως

Μια απάντηση είχαν όλες:

Αγάπη

Όσο για το δώρο σας

Σαν να έπεσε μυστηριωδώς στο συρτάρι μου

Από άλλο πλανήτη

Έμεινε αφόρετο

[Περιεχόμενα](#)

{Ούτε ένας}

Ακόμα περιμένω

Να βγάλει κάποιος φτερά

Μια κουβέντα να ανταλλάσσουν

Τα μάτια

Για τα Όμορφα

Τα αχώρετα στις λέξεις

Τα ικανά

Να σε χαρακτηρίσουν τρελό

Να σε φυλακίσουν στην πέτρα

Γιατί χωράς απ' τα κάγκελα

Όταν σε βρω

Να σε αγκαλιάσω σφιχτά

Να γίνω ένα με τα όριά σου

Να χαθώ

Να λιώσω

Το κορμί μου στο κορμί σου

Παρασυρμένοι

Στην ατέλειωτη νύχτα του ακατόρθωτου

[Περιεχόμενα](#)

{Φίλοι Απείρου}

Δε με αγγίζεις
Κι όλο χάνομαι
Μέσα στον κόσμο της σιωπής
Γνώση επίγνωσης
Αισθάνομαι
Θλίψη
Απ' τα βάθη της δομής
Γελώ!
Και όλο ελευθερώνομαι
Τα όρια μετακινώ
Τις αναμνήσεις τις ξεσκόνισα
Σκουπίζω όλα τα "Εγώ"
Χώρο να έχω για το άπειρο
Να μείνει ό,τι Αγαπώ
Ρέει στα μάτια
Η ενέργεια
Χορό χορεύει η αλώ
Κι εσύ θαυμάζεις το λαμπρό(;)
Όσο εσύ απομακρύνεσαι
Μοιάζω φιγούρα μυθική
Μα όσο οδεύω προς το θάνατο
Ποιοτικότερη η ζωή
Νόμιζα τρέχω χιλιόμετρα
Και δεν κουνιέμαι εκατοστό
Νόμιζα φεύγουνε οι μέρες
Και χώρεσαν σ' ένα λεπτό
Μα τί ωραία καθρεφτίζεσαι!
Απέναντί σου το "Εγώ"
Και τώρα που όλα πια τα έκρινες
Δεν έχω πια να προσδοκώ
Σε γαλήνη πράξεων περιμένω
Όσα είναι να' ρθουν
Κι αγνώω
Σε βλέπω μέσα μου να βλέπεις
Εσένα αγγίζω!
Φίλε, δυνατό σε νοώ.

[Έμπνευση από το βιβλίο του Carlos Castaneda "Η ενεργός πλευρά του απείρου"]

[Περιεχόμενα](#)

{Μοναξιά}

Ποιός να καθρεφτιστεί
στο σιωπηλό βάθος
Ωκεάνιου καθρέφτη;
Όσο κι αν ξέρει
πως η αλήθεια που κρύβει
είναι απίστευτης Ομορφιάς
Φοβάται
τις λάμπεις αντικατοπτρισμού
Ψυχής

Περιεχόμενα

{Θερμή Ψυχής Ομορφιά}

Όλο αλλάζανε σχήμα και όνομα
Τώρα βλέπω τα χρώματα πιο καθαρά
Ήτανε δέντρα, πουλιά, αυτοκίνητα
Έβλεπα στον τοίχο του κόσμου σκιά

Χάρηκα, γέλασα σα να 'βλεπα θέατρο
Κούρνιασα μόνη στο σκοτεινό θεωρείο
Θα υπάρχει φως για να κάνει σκιά!
Είδα τα μάτια σας και βγήκα απ' το κρύο

Αυτά παραμόρφωναν των όντων χροιά
Με μάτια κλειστά τις λάμπεις μου είδα
Ανακάλυψα δώρο: Φωτιά απ' τα παλιά
Σε λέξεις δεν κλείνεται η τόση Ομορφιά

[Περιεχόμενα](#)

{Κρίση οικονομική?}

Με ορθοσωμική
Προσδοκώ ανάστημα
Να γεμίσει τα κενά:
Ανοίκιαστα καταστήματα
Ράφια τροφίμων
Τραπεζικών λογαριασμών
Ελλιπών μισθών
Κρεβάτια αυτοκτονούντων
Βασανισμένων καρδιών...

Μόνιμα επιβεβλημένα
Από αόρατο πόλεμο
Που συμμετέχουμε
Δίχως ερώτηση
Δίχως συγκατάθεση
Δίχως σεβασμό σε ανθρώπους
Δίχως έλεος
Δίχως τέλος
Με θεό το χρήμα

Από δουλέμπορους επιχειρηματίες
Εγχώριους και μη

Προς εθνικούς δείκτες ανεβασμένους
Με ατομικούς δείκτες γονατισμένους

Με ορθοσωμική
Σώματος
και εγκεφάλου
Με υπερόπλο πανίσχυρο
Αποκλειστικό
Το ελληνικό αίμα
της γλώσσας
και του κυττάρου
Προσδοκώ ανάστημα

**(Συλλογικές διεκδικήσεις
Από ατομικά θαύματα)**

[Περιεχόμενα](#)

{Απρόσωπη παγίδα}

Θύματα συνένοχα της κατάστασης
Παζάρι ανίερο ανθρώπινων ψυχών
Παραδομένη κούραση σε παίγνιο αριθμών
Ποιος διάολος αγόρασε ψυχές αντί μισθών;
Ζητούσαν θέρμη στις σιωπής τη θαλπωρή
Έλαβαν νέκρα στις φασαρίας τη ντροπή

[Εμπνευσμένο από της Simone Weil "Το πρόσωπο και το ιερό"]

[Περιεχόμενα](#)

{Βασική προϋπόθεση}

Με νερό, αλεύρι, αλάτι

Ζύμωσες τη φαντασία

Χωρίς το μικρό κομμάτι μαγιάς

Δηλαδή πραγματικότητας

Μην περιμένεις να:

Φουσκώσει, ψηθεί, φαγωθεί

Μόνο διαποτισμένη όλη με μαγιά

Γίνεται η ζύμη ψωμί

Μόνο διαποτισμένη όλη με πραγματικότητα

Γίνεται η φαντασία ζωή

Περιεχόμενα

{Υπεύθυνος σαφήνειας κόσμου}

Μετανιώνεις ένοχα για το παρελθόν
Παραδέξου ότι από αδυναμία έκανες λάθη
Μόνος άναψες φλόγες με πρόθεση
Σε αυτές τις φλόγες με έσπρωξες
Μόνο έτσι κάνεις κόσμο το χάος
Μόνο έτσι κάνεις σαφή την ασάφεια
Γυρίζω και σε κοιτώ που και που
"Μήπως και κατάλαβα λάθος"

[Περιεχόμενα](#)

{ Αγάπης συναίσθημα }

Δίχως ανθρώπους το συναίσθημα ανάξιο
Γιατί να κλαίω, να γελάω, ν' αλυχτώ;
Αν σε ό,τι νιώθω παραμένεις απαθής;
Χαμογελώ! Έχει επικρατήσει η λογική.
Κυβερνημένο, μα κενό, η αγάπη τρένο
Το δάκρυ ενώνω με τις στάλες στο ποτάμι
Γελάω στο δάσος αγκαλιάζοντας κορμούς
Κραυγή με αντίλαλο στέλνω στα ουράνια
Με ήλιο μόνο πλέον συνομιλώ
Μέχρι τη στάση στον επόμενο σταθμό
Να θυμηθώ, εκεί μονάχα να χαμογελώ

Περιεχόμενα

{Πρόσωπο ποίησης}

Φυσικά και έχει πρόσωπο η ποίηση:

Του αναγνώστη τη στιγμή αντίληψης μεταποιητικής ουσίας

Περιεχόμενα

{Τόπος Αιτίας Άρνησης}

Εκεί που τελειώνει το "δε μπορώ"

Εκεί που αρχίζει το "δε θέλω"

Βαθύτερα στη σχισμή σώματος και νου

Βρίσκεται η αιτία κάθε άρνησης

Και η Ομορφότερη μοναξιά

[Περιεχόμενα](#)

{Καλλιτέχνης}

Κύριος και ιπποκόμος

Του ίδιου ανανεωμένου κόσμου

[Περιεχόμενα](#)

{Αντιλεγόμενο}

Αν το κεφάλι εξέχει

Ενώ τα πόδια πατάν σαν όλους στην γη

Είσαι άταστος στην αρετή

Αξεπέραστος στην διαφθορά

Περιεχόμενα

{Τροπικό κλίμα}

Οι έξω καιροί
σημασία μικρή
Οι μέσα καιροί
μορφώνουν τη γη
Μια σταγόνα καρδιάς
ένα ηφαίστειο σπυρί
Από εντόσθια ξηρά
μιας ρυτίδας ρωγμή
Με παγωμένα μυαλά
σπασμών αρχίζουν σεισμοί
Οι έξω καιροί
σημασία μικρή

[Περιεχόμενα](#)

{Όνειρο πραγματικό}

Όνειρα σε μπαουλοντίβανο σκληρό
Ιδέες κι από παράσιτα πιο δυνατές
Παιδί αθώο, από αναμνήσεις καθαρό
Σχέδια νου για δράσεις φανταστικές
Σε πιο επίπεδο στο σήμερα τα ζω;
Με σβούρας τοτέμ τσεκάρω στιγμές
Χωρίς βαρύτητα, σπρώχνεις, μα είμαι εδώ!
Βγες απ' το όνειρο. Δε σε φυλάκισα εγώ.

[Περιεχόμενα](#)

{Το διαμάντι}

Είδα τα μάτια Σου να λάμπουνε σε άβυσσο
Βρήκε το Σύμπαν τρόπο να εκφραστεί
Διαμάντι σπάνιο, εκθαμβωτικά εξαίρετο
Είσαι η ελπίδα που είχα φανταστεί

Σκόνταψα πάνω του σ' έρημο απέραντη
Κι είπα: "Θαυμάσιο σ' αυτή τη Γη να ζεις!"
Τύχης λαχνός! Πολύχρωμη σαπουνόφουσκα!
Μοιάζει αδύνατο, όσο κι αν θέλεις, να κρυφτείς.

[Περιεχόμενα](#)

{Ευχαριστώ Ζωή!}

Σαβανωμένη ευτυχία. Δάνειο μιας λίγης ζωής.

[Περιεχόμενα](#)

{Χαρτογραφημένοι λαβύρινθοι}

Περιπλανήθηκα
Χωρίς χάρτη
Στο λαβύρινθο
Του αυτιού
Του εγκεφάλου
Της γλώσσας
Των βιβλίων
Των πόλεων
Για να μη χάσω
Τα Όμορφα
Κοιτώντας το χάρτη

Περιεχόμενα

{αστυ παρά νομος}

Πώς να περιοριστώ;
Ανέκαθεν δραπέτευα
Με ένα σάλτο έξω:
Από το παράθυρο
Από τον εαυτό
Από τα μάτια...
Από τον ονειρευτή μου

[Περιεχόμενα](#)

{Ομολογία τέχνης}

Μάρτυρας του κόσμου του
Κανένας δε νογείται
Το είναι του κυρίευσαι
Στην τέχνη του αρκείται!
Κανένας τρόπος να εξηγεί
Το ασυνείδητό του
Κι αν τον δικάσετε μπορεί
Μόνο να ομολογήσει
Την δράση του την έκανε
Η μνήμη όμως αρνείται
Μια ανάλυση ακριβή
Των πράξεων να δείτε
Μυστήριο μένει άλυτο
Της δημιουργίας η λήψη
Ειν' ευτυχία τραγική
Θεός να την αρνείται

[Περιεχόμενα](#)

{Ανόητοι και Ακατανόητοι}

Μάρτυρας σύλληψης κανείς;
Μιας δημιουργίας θεϊκής
Μιας μελωδίας του Μπετόβεν
Μιας εικόνας του Μαγκρίτ
Μιας γραφής απ' τον Καβάφη
Μιας εφεύρεσης Τέσλα, Ντα Βίντσι
Μιας μορφής σπλάχνου ψυχής
Πώς να νοήσεις το ακατανόητο;
Της γέννησης του κόσμου μας;
Τελέστηκαν εντός μας
Σε μέρη απρόσιτα στη φαντασία
Και η λογική δίνει αριστεία
Η αναπαράσταση μοιάζει γελοία!
Άφθαρτα φύσης μυστικά
Στις αισθήσεις αποκαλύπτονται
Στην φθαρτή φύση μας, θαύματα γίνονται!
Από ανθρώπους που φαίνονται μονάχοι
Μα από μόνους δεν ευωδιάζει η γη
Μυρίσανε τους βασιλικούς
Κόκκινα όνειρα γέννησε ο νους
Για ιστορίες που όσοι κοινώνησαν
(Μέσα ανύπαρκτα να εκφραστούν)
Ευθύς οι ανίδεοι τους δολοφόνησαν
Μα παραμείναν ζωντανοί!
Άρωμα Ανθρώπου να 'χει η Γη.

[Περιεχόμενα](#)

{Μούστος ψυχής}

Δύναμη αφυδάτωσε τα μάτια
Πλημμύρισε δάκρυ την καρδιά
Την τελευταία αμαρτία συγχώρεσα
Στο σώμα ξανά πάλι χώρεσα
Την αυριανή όμως δεν μπόρεσα
Σε δρόμο μοναξιάς προχώρησα
Να βελτιώσει ανόητους, ποιος μπορεί;
Αδιαφόρησα!
Βυθίστηκα σε σιωπή ακατανόητη
Κοκκίνισα με όνειρα την ανθρωπότητα
Χελώνες και δέντρα συμπόνεσαν
Άλλους δεν καταπόνησα
Αντέχω σε δίχτυα να πιάνομαι
Απ' τα κενά να γλιστρώ και να χάνομαι
Όσπου τα σταφύλια στοργής
Ν' αποστάξουνε μούστο ψυχής
Θα σκίζω σελίδες κακίας αταίριαστης
Να ξεφτίζουν τα κρόσσια της μνήμης
Από συναντήσεις με ακατοίκητα σώματα
Στύλος ακλόνητος
Οι πράσινες αναμνήσεις δροσιάς
Κι άλλες ώρες αγάπης, ν' αγαπηθούν

[Περιεχόμενα](#)

{Φεγγάρι}

Πάνω απ' τα όρη κι ουρανό
Μονάχο σου πλανιέσαι
Λίγοι πλέον σε θωρούν
Μα μην παραπονιέσαι
Άξια παρέα σε νοούν
Στο νήμα τους κρατιέσαι
Είναι η μόνη Δύναμη
Να λάμπεις! Μη ξεχνιέσαι...

Οι άλλοι ας παρανοούν
Γεννούν τις αρρυθμίες
Όσο οθόνες θα κοιτούν
Θα 'χουν αδυναμίες
Ανάξιοι, ανέραστοι
Αστείοι αισθηματίες
Στου σκοταδιού τις ομορφιές
Τυφλοί εγκληματίες

[Περιεχόμενα](#)

{Για τα όνειρα}

Κι αν σβήσει ο
Ήλιος, μ' ένα σπύρτο θα
φωτίσω τ' άστρα

[Περιεχόμενα](#)

{Με τη Δύναμη των άστρων}

Συνομιλώ με τα άστρα του ουρανού χωρίς ντροπή

Ακούω τους μύθους τους, να ανακαλύψω

Αρετές ικανές να κατοικήσουμε την Αφροδίτη

Κάθε λουλούδι στο χέρι μας, τη μαραίνει

Αδύναμοι ναρκισσιστικοί έρωτες την πεθαίνουν

Τέρατα κρύβονται στις παιδικές κουβέρτες ενηλίκων και την τρομάζουν

[Περιεχόμενα](#)

{Ταράξεις Θεό}

Έσκυψα ξεδιάντροπα να δω από το τζάμι
Τράβηξα, απότομα τα φύλα από ντροπή
Ξόρκιζες τα δαιμόνια του νου, κατασπαράζοντας
Από το ένα θύμα στο άλλο, ορμούσες μουγκρίζοντας
Άλλαζες σαν ρούχα, θάνατο και ζωή
Τώρα νομίζεις γιατρεύτηκες αλλά ερωτεύτηκες
Εσένα π' Αγάπησες τον κόσμο... σαν ψέμα!

[Περιεχόμενα](#)

{Υπεύθυνος κανείς;}

Άλλο, σωτήρα

Πώς να βρει ο δυνατός;

Είναι αδύνατο

Σε φαντασίες να ελπίζει

Είναι κατώτερη

Η πραγματικότητα π' ορίζει

Είναι μεγάλο

Να υποφέρει το κενό

Με πόση δύναμη

Μπορεί να συνεχίζει;

[Περιεχόμενα](#)

{Κόβω το κάπνισμα}

Η λάμψη καύτρας

Προδίδει τα μυστικά

Του βλέμματός σου

[Περιεχόμενα](#)

{Ζωηρή Ζωή}

Σε φαντάστηκα και κίνησα τα μέσα
Μέγας στόχος, να αξίζει πια να ζω
Ελπίδα του αύριο, η πιο μοιραία
Αιτία δράσης...γι αυτήν δημιουργώ!

Στο τώρα πλάθω της ανάμνησης τα ωραία
Μνήμη χαράς στο αύριο προσδοκώ
Για όσα επέλεξε η καρδιά, καμιά μετάνοια
Κι ως είχε πόνο της φύσης το γιατρικό

Σαν τη μαμά σου τρυφερά να με κοιτάζεις
Κάθε γυναίκα ίσως μάνα να γενεί
Τα παιδιά του κόσμου ειν' όλα δικά μας
Κάθε γέννηση το είδος συντηρεί!

Νομίζεις πως υπάρχουν για ευτυχία
Όμως μόνο τη ζωή εξυπηρετείς
Χωρίς εσένα; Τέλος στις φύσης τις οδύνες
Κι εσύ γυρεύεις την υπέρτατη ηδονή :-)

Αγάπα εσένα! Επιδίωξε ευτυχία!
Είναι ο τρόπος ζωηρή να 'χεις ζωή
(Στις σφαλιάρες να μπορείς να σηκωθείς)

[Περιεχόμενα](#)

{Καρδιά αγκινάρα}

Με υπομονή ροκανίζεις τα φύλλα της αγκινάρας... Σου εύχομαι να υπάρχει καρδιά όταν φτάσεις!

[Περιεχόμενα](#)

{Πλήξης λύση}

Μπήκες στο ρούτερ και είδες το φως
Σου δείχνω Παράδεισο αλλά όλα είναι αλλιώς
Η ίδια η Κόλαση σε περιμένει, εκεί που είδες φως
Αν μια ελπίδα δεν συγκινεί, ο εκφοβισμός ταρακουνεί
Ζήσε το τώρα, Αγάπα εσένα και η ευτυχία είναι εκεί
Εκεί που τώρα αφόρητα πλήττεις
Εκεί που μάταια επιθυμείς
Εκεί που γύρω από το μηδέν γυρίζεις

[Περιεχόμενα](#)

{Εικονικά φιλιά στα παιδιά}

Εικονική μου αγκαλιά και τρυφερά λογάκια
Αισθήματα απέραντα στο χρόνο παγιώνεις
Δίχως οδύνη ηδονή στο άπειρο μορφώνεις

Ατόφια ιστορία μου βιώματα του πόνου
Το σύντομο κάθε χαράς σε λιώνει από μόνο
Μια πεταλούδα χαρωπή αρνείται την απόχη
Έτσι αλλόκοσμα γελά η ανέφικτη ελπίδα

Ζήσε τα όνειρα στη γη, με παιδιού φαντασία
Πραγματικό χαμόγελο ν'αλλάξει την ουσία
Εσύ είσαι η Ραπουνζέλ, ο Σούπερμαν, ο Μάιλο
Άλλο κόσμο "Μάινκραφτ" δημιουργείς με θάρρος

Απ' το μηδέν τον σύστησες, χαρούμενος να υπάρχουν
Και στις οδύνες λογικής με δύναμη να άρχεις

[Περιεχόμενα](#)

{Προς την Αγάπη}

Άλλος εικόνα

Άλλος λόγια

Άλλος συμπεριφορά

Μόνο η Αγάπη Όλα σε Ένα τα συναντά

Γόνος μόνος

Επιμένει δεν ξεχνά

Την αγάπη Του να θρέφει

Κι ας πονά

[Περιεχόμενα](#)

{Ο Καλλιτέχνης}

Υπογραμμίζουν
οι κορυφογραμμές Σου
τα Ουράνια

[Περιεχόμενα](#)

{Καμιά αγάπη}

Χάρηκα που έφυγες. Ανέφικτο για 'μένα.
Είδα το μίσος σου! Ξέφευγα κλονισμένα.
Είναι η αγάπη σου από μίσος γεννημένη.
Είναι μάταιο την Αγάπη να προσμένει.
Όποιος το 'νωσε να ηρεμήσει καταφέρνει;
Κανένα δάκρυ την αγάπη σου δε φέρνει.
Καμιά Αγάπη από μίσος αναδυμένη.
Μείνε εκεί με την αλήθεια σου δεμένοι.

[Περιεχόμενα](#)

{Το πουλί και το ρόδο}

Έρθες τόσο κοντά στα πέταλά
Κινήθηκες διακριτικά στα κλαδιά
Ράμφισες τις φυλλωσιές
Οσμίστηκες!
Θαύμασα τα όμορφα χρώματα
Θαύμασα τη σιωπή
Καμία λέξη, καμία αμαρτία
Ισορροπείς χάρη και στα δυο φτερά
Με σεβασμό στα ηλεκτρόνια του νου
Ανεξαρτήτως του ανύπαρκτου χρόνου
Εσύ γνωρίζεις να χαίρεσαι, να πικραίνεσαι και πότε
Παρατηρείς τα όνειρα, αφαιρείς το νου
Διυλίζεις την Αλήθεια!
Δρας δεν αντιδράς!
Άρα ζεις με επίγνωση:
Αναγεννιέσαι διαρκώς και δεν πεθαίνεις
Χωρίς να αισθάνεσαι τα αγκάθια:
Η μια ψυχή τα κάνει τριαντάφυλλα
Συνάντηση νου, σε δύο σώματα, στη μια Ψυχή
Ο αποχωρισμός και η αντάμωση αμοιβαία επιλογή
Στις συνειδητές υπάρξεις

[Περιεχόμενα](#)

{Πέτα το καπέλο}

Σαν φεγγάρι γύρευα μια Γή
Να καμαρώνω σαν κομμάτι τη που ζει
Μα ούτε Δία συνάντησα ούτε άστρο
Στη ζεμπεκιά του να χειροκροτώ ν' ανάβω
Ανέτειλαν, βασίλεψαν πλανήτες
Όταν σβουρίζομαι ζαλίζονται κι αλήτες
Στο φως του ήλιου δίνω φως περίσσιο
Κι εσύ φοράς το καπέλο σου με γείσο

[Περιεχόμενα](#)

{Καρφίτσες}

Μία μία βγάζω τις καρφίτσες του πόνου
από τη φτέρνα. Καμία δεν έφτασε στην καρδιά!
Ό,τι φοβόμουν περισσότερο συνέβη ήδη
Απολαυστικό το στάδιο ανακούφισης
Με αφοσιωμένη προσήλωση στο στόχο το κατάφερα!

Περιεχόμενα

ασυνείδητα

Με πόση έπαρση σβήνουνε τ'αστέρια;
Με πόση απάτη μαυρίζει ο ουρανός;
Χάνεται ο ύπνος ξαφνικά... Ένοχη μέρα!
Μένεις προδότης, βασιλιά μου, μοναχός.
Οι μοίρες ξέραν από πριν την ιστορία
Αυτές σου πλέξανε μανδύα βασιλικό!
Στενή η κορώνα και σου φέρνει αγωνία
Εχθρό εσύ βλέπεις τον κάθε αυλικό

Πατάς με φόρα ν' ανεβείς στο άλογό σου
Χωρίς σπιρούνια, και πώς να γαντζωθείς!
Όλο σε βρίσκουμε στη γη από την άλλη
Έχει η χώρα από σε καταστραφεί
Λες φταίνε οι μοίρες. Μα σου δώσαν λάμψη!
Εσύ τις διέταξες να κάνουν φονικό
Είχες τη βιάση ν'αναλάβεις τα ηνία
Τώρα τους ρίχνεις την ευθύνη. Βολικό;

[Έμπνευση από το θεατρικό έργο του Σέξπιρ 'Μάκβεθ']

[Περιεχόμενα](#)

Έρθες απρόσκλητα σκιά του φεγγαριού
Μέσα κρύφτηκες στην πιο βαθιά γωνία
Είναι δικοί σου φόβοι οι περιορισμοί
Αν σε φωτίσω, τελειώνει η αγωνία

Ρουφάς ελπίδες εκλεκτής σοδιάς
Οίνο ζωής αιώνια να γυρνάς
Μικρά λάθη σου δίνουν ευκαιρία
Εμένα σκιάχτηκες όμως μην το ξεχνάς!

Άφοβος θάνατος σου φέρνει δυσφορία
Και ερωτεύτηκες με τόλμη τη δειλία
Μια εμμονή στου κρασιού τον εθισμό
Οι αδυναμίες σου, σου φέρνουν μαρασμό

Σε ποιο καθρέφτη να κοιτάξεις την αλήθεια;
Βλέπεις υπέρβαση να βγαίνει απ' τα στήθια

[Έμπνευση από την ταινία 'Dracula']

[Περιεχόμενα](#)

Πνοή αέρα
Ευωδίασε τη μέρα
Ρόδου άρωμα:
Ψίθυρος Ζωής

[Περιεχόμενα](#)

Σκέψεις τραβάνε
τα σωθικά. Άρα:
Σε νοιάζομαι!

[Περιεχόμενα](#)

Μέτρησα τους ανθρώπους
με κάλπικα σταθμά
Αξίες ξεχασμένες
στων νόμων τα χαρτιά

[Περιεχόμενα](#)

Μπήκε η άνοιξη
Να φορέσω κάτι καινούργιο
Κάτι όμορφο και λουλουδάτο
Κάτι να τραβάει τις μέλισσες
Και να εμπνέει τους κηπουρούς

[Περιεχόμενα](#)

Ένα γυάλισμα ψυχής
Ένα άγγιγμα στιγμής
Σε ευθεία τα όνειρά μας
Τα εμπόδια μη σκεφτεί

Έρθες όπου φανταζόσουν
Όπου η Αγάπη σε καλεί
Κόντρα χείδεμα στη γούνα
Στο καθρέφτισμα ζωή

Όλα μοιάζουνε μ' αστέρια
Θλίψεις, γέλια τα κρατούν
Συναισθήματα μοιραία
Συγκρατούν γερά τη γη

[Περιεχόμενα](#)

Με κληρονομιά ένα δοξάρι
Και σώμα λίρα ποντιακή
Ρίχτηκα με άγνοια στον κόσμο
Να γρατζουνάω το κορμί

Έμαθα νότες, μελωδίες
Με αγώνα, πόνο, υπομονή
Νοιάστηκα για το δοξάρι
Κληροδοτώ ένα βιολί

[Περιεχόμενα](#)

Μια ψευδαίσθηση να δίνει ελπίδα
Μια του ήλιου, θερμή ηλιαχτίδα
Πλάσμα ανύπαρκτο για ν' αγκαλιάσω
Μια αγωνία για να ξεπεράσω
Ο φόβος του τίποτα νόημα δεν έχει
Φεύγω επειγόντως όσο η τόλμη αντέχει
Γυρίζω ξανά της γης την κλεψύδρα
Φροντίζω της ύπαρξης την στοργική καταιγίδα

[Περιεχόμενα](#)

Πλέον το μήλο δεν το δαγκώνω
Σε σένα το λέω μαύρη σκιά
Το νου αρνούμαι να κοιμίσω
Από κανένα πρίγκιπα
Δεν περιμένω φιλιά
Οι νάνοι μου δίνουν
Όσα θέλω απ' αυτά

[Περιεχόμενα](#)

Ξένη πνοή
Δίχως πνοή
Πώς να επηρεάσει;
Είναι σε σκέψεις βουλιαγμένη
Το νοώ!
Είναι μεγάλο το ναυάγιο
Πώς να αντέξει;
Νύχτα μέρα το τραβάει ζωντανό
Ένα μπαλόνι έφυγε κάποτε απ' το χέρι
Κι έμεινε εκεί
Να κοιτάει τον ουρανό

[Περιεχόμενα](#)

Εντός το άπειρο
Και στους αρμούς του
Συναρθρώνεται
Η πολυπλοκότητα
Του έξω κόσμου

[Περιεχόμενα](#)

Αμέλησες να ευχαριστήσεις
Τελείωσε ο χρόνος
Ό,τι σχεδιάζεις το έπραξες (;)
Χωρίς αίσθηση πια
Και για τους δυο
Από υπερβάλλοντα προσχεδιασμό
Από αλλαγή απλά
Ο καιρός αλλάζει ανθρώπους
Ο καιρός αλλάζει ανάγκες
Ανεπαρκές το φιλί
Να καλύψει τα κενά
Της έλλειψης, της τρυφερότητας, της καλοσύνης ...
Καλύφθηκαν αλλιώς
Το μόνο που έμεινε
Είναι οι αναμνήσεις
Έχεις (;)
Για να ευχαριστήσεις

[Περιεχόμενα](#)

Αναπληρώτρια, συμβιβασμένη
Σε συζύγου καρδιά η παντρεμένη
Σε άλλες καρδιές έχει πρωτεία
Του χρόνου τριβή αλλάζει ιστορία
Όπου τα όνειρα απλώνουν φτερά
Πόθοι και πάθη σε άλλη αγκαλιά
Όσο του νου παραμένει ταξίδι
Δίνει ελπίδα στις Γης το παιχνίδι
Είτε είσαι δεύτερη ή τελευταίοι
Πρώτη ήσουν κάποτε στου νου του τα ωραία

[Περιεχόμενα](#)

Όταν απαλλαγείς απ' τα δεσμά του σώματος
Θ' αντιληφθείς το μεγαλείο της Δημιουργίας Σου
Εσύ η ικανή να θρέψεις με το λώρο Σου
Μα τόσο αδύναμη για ν'αγαπήσεις
Μα τί λέω; Αφού δε γεννήθηκα κ' είμαι Αθάνατη!
Είμαι Ελεύθερη ν'Αγαπώ ατελείωτα
Την Ομορφιά κάθε φωτεινής ή σκιερής γωνίας
Και πώς να σχετιστώ με τόση Αλήθεια αδερφέ;
Η σχέση είναι αιμομικτική και σπάει καθρέφτες
Ανύπαρκτα όρια και δεσμά: Προϊόντα Φαντασίας

[Περιεχόμενα](#)

Κι όμως τα όνειρά μας
Μας Δημιούργησαν
Κι αν η Αγάπη
Δεν ήταν μόνο επιθυμίας πάθος
Αλλά Όνειρο
Θα είχαμε
Όμορφη σχέση
Ονειρέψου!

[Περιεχόμενα](#)

Αυτή η πρόστυχη
Ελευθερία στο μάτι
Έλκει
Ανεπιτήδευτα.
Συνέπεια
Συμπτωματικών γεγονότων
Του παρελθόντος.
Θάνατος εντός
Όσων αγαπήθηκαν.

[Περιεχόμενα](#)

Όσα τα νεύματα
Άλλα τόσα τα φιλιά Σου
Τι να τα κάνω τα χείλη;

[Περιεχόμενα](#)

Δίχως γράμματα και λέξεις
Ρώτησα
Φτερούγισες στο μισάνοιχτο
Παράθυρό μου
Πνοή φύσηξε! Σε πήρε μακριά...
Απάντησε!
Κάθε π' Αγαπώ
Δημιουργώ κόσμους
Μέσα στον κόσμο
Δίχως περιγραφές

[Περιεχόμενα](#)

Όσο κι αν τα μίσησες
Δεν κατάφερες να τα σκοτώσεις
Τα μάτια αυτά σε κοιτάν κατάματα

[Περιεχόμενα](#)

Μένεις ακίνητος
Περιμένεις να σε κουνήσω
Σαν τα παιχνίδια μας δηλαδή
Ούτε απ' το χέρι με πιάνεις
Καμιά βόλτα μαζί
Όσο δίνεις σημασία τα μάτια
Όσο μ' αυτά κοιτάς τα όρια
Που ούτε ξέρω ότι υπάρχουν
Μην ελπίζεις στα εικοσιτέσσερα γράμματα
Ούτε στους δέκα αριθμούς
Ούτε καν σε νότες
Το αίμα με αίμα δεν ξεπλένεται
Μόνο με νερό
Νερό γίνε
Κουνήσου

[Περιεχόμενα](#)

Όταν συμφωνούν:
Η ροή του νερού
Το δρόσιμα του ανέμου
Η φωνή της κουκουβάγιας
Το χρώμα του ουρανού
Το περπάτημα του ζουζουνιού
Στην καρδιά του μπουμπουκιού
Το βλέμμα του κόρακα
Το πλησίασμα της χελώνας
Το σάλεμα των φύλλων
Ο Λόγος στοχεύει στη ρίζα του νου
Και το ανατρίχιασμα είναι αναπόφευκτο

[Περιεχόμενα](#)

Παντρεμένες μοναξιές φουρνίζουν ψέματα
Σε παγκάκι μιας αυλής ψηφιακής
Καίγονται, χάνονται, εξατμίζονται στο χρόνο
Παρασέρνουν αλήθειες ζωής πραγματικής
Με πόσα ψέματα αλλάζεις μια αλήθεια
Σκέψου και πάνε στο παγκάκι της αυλής

[Περιεχόμενα](#)

Ευαισθησία
Αίσθηση έντονη
Αντιλαμβάνεται πρόωρα
Πότε ενοχλεί
Πότε είναι ανεπιθύμητη
Αποχωρεί εγκαίρως
Μαζί με το πιο πολύτιμο
Που έδωσε υπερθετικά
Τον εαυτό όλο

[Περιεχόμενα](#)

Χωρίς κτήματα βαδίζω
Ανήκεις σε άλλη γυναίκα
Ανήκεις σε άλλον άντρα
Ανήκεις σε άλλο παιδί
Κακώς γυρεύεις κτητικότητα σε 'μένα
Είμαι στη σκέψη και στις αισθήσεις σου
Στα πρόσωπα, στα αγγίγματα, στις φωνές περαστικών
Αλλά θες να ανήκεις
Και ανήκεις αλλού
Δεν είναι η ψυχή υποκείμενο
Δεν είναι η ψυχή αντικείμενο
Δεν είναι η ψυχή κτήμα
Όπως κι αν λέγεσαι βρομάς
Όπως κι αν λέγομαι βρομάω
Ενώ οι ψυχή μας μοσχοβολά
Είναι συνεχώς εδώ
Κι όσο εμείς απουσιάζουμε
Μακριά από συλλέκτες ψυχών
Χωρίς κτήματα πορεύομαι

[Περιεχόμενα](#)

Κλείνω τα βλέφαρα
Με τα χέρια
Στο σκοτάδι
Κι ακόμα
Είσαι Εκεί
Φως ατελείωτο
Άφταστο
Από κάθε έργο ανθρώπου
Από κάθε Τέχνη
Ακόμα και απ' της Ποίησης

[Περιεχόμενα](#)

Με κομμένη πνοή
Συγκρατώ στο στήθος
Ίδια με της μάνας Σου
Την αίσθηση αποκοιμιέσαι
Κλείνουν τα μάτια με εφησυχασμένο χαμόγελο
Ηρεμούν οι τελευταίοι σπασμοί του σώματος
Απελευθερώνονται οι εναπομείναντες αλαλαγμοί
Υποτάσεις στο τέλος και τον ίδιο το θάνατο
Αθόρυβα το δικό μου σώμα νιώθω ν' αγκαλιάζει το κορμί
Ενώ ο Ύπνος το αρπάζει
Και δεμένοι ξυπνάμε
Στην πιο γλυκιά πραγματικότητα
Όσπου ν'αφεθώ όπως Εσύ
Στην κομμένη πνοή της αθόρυβης φύσης
Στη μόνη Ελπίδα για Μητέρα

[Περιεχόμενα](#)

Όσο δε με πιστεύεις, όλο χάνομαι
Καρδιά αγνότητας με θέα ομορφιάς
Όσα δε φτάνεις συκοφαντείς, δεν πιάνεσαι
Κι εγκληματούν με τη χυδαία τους ματιά
Την πολύ "αγάπη" σου διάστρεψες σε μίσος
Πότε θα μάθεις επιτέλους ν' Αγαπάς;
Βαθιά έχεις ρύπανση με οπτική χαράς

[Περιεχόμενα](#)

Θεοί πολλοί κρύβονται στην Αθήνα
Μα το Θεό φοβάμαι που κρύβεται απ' την Αθήνα
Κρύφτηκε και μείναν οι θρησκείες

[Περιεχόμενα](#)

Στα μάτια σου να φαίνομαι μικρή
Όσο το ανάστημα που έχεις καμωμένο
Στα χείλη σου κι ας φέρνω το φιλί
Έπαψα κάτι από 'σένα να προσμένω

[Περιεχόμενα](#)

Σημα ν τικό: Κι όταν δεν βρήκα στήριγμα
Το φαντάστηκα
Και πάλι κούνησα τη γη

[Περιεχόμενα](#)

Περνάτε από μπροστά μου
Σαν σύννεφα
Σε όλες τις αποχρώσεις του γκρι
Με γκρίνιες, παράπονα, προβλήματα
Βολικά εξιστορημένα
Κάπως έτσι νιώθω
Την μοναξιά

[Περιεχόμενα](#)

Πίνω ατάραχα έναν καφέ ακόμα
Μέσα σε τρίγωνο χαράς ισοσκελές
Γνώση κι Αγάπη μ' αναζήτηση Ομορφιάς

Όσο ονειρεύεται ο ημίτραγος ο Παν
Το σύμπαν φέρνει μπρος στα πόδια προσφορά
Κι όλα μοιάζουνε στα μάτια μου μικρά

Είναι που ο Έρωσ τόξευσε τα μάτια
Και βύθισε το βέλος στην καρδιά

[Περιεχόμενα](#)

Κάπου, κάπου
Μου χαρίζω μια μέρα
Να κουκουλώσω τρυφερά
Τη βαθύτερη μοναξιά
Με απελπισμένη εμπιστοσύνη
Στην ψυχή
Να συνεχίσω να έχω
Για να συνεχίσω να δίνω

[Περιεχόμενα](#)

Η αγάπη Σου φορτίο ευγενές
Της καρδιάς γλυκό χτύπο αφήνει
Τί κι αν δε σε γνώρισα χθες
Στη ματιά Σου το σύμπαν μου σβήνει

[Περιεχόμενα](#)

Έπαψες να αποπλανείς!
Συνέχισα να γοητεύω
"Όταν ωριμάσουν τα φρούτα..." είπες
Και στα μάτια μου σε αγκάλιασε
Η αληθινή μητέρα
Γινωμένα φρούτα
Ούτε αποπλανούν, ούτε γοητεύουν
Κανένας έρωτας
Έγινες του δέντρου φθονερή σκιά
Να τρως ό,τι σαπίζεις
Όταν ο ουρανός αγκαλιάσει τη γη
Τότε θα βλέπουμε μόνο σκοτάδι
Πλανημένοι από Έρωτα
Συνέχισε να γοητεύεις!

[Περιεχόμενα](#)

Έγινες ήλιος και γυρνάς
Τα όνειρα φωτίζεις
Τ' αστέρια σε χρειάζονται
Στο θαύμα μην κολλήσεις

[Περιεχόμενα](#)